

אולם הקטן של שופט-השלום יוסף דב זוהר המה מרוב אדם. בצרכוביה מגונת וישבו, עמדו ונדחקו זה אל זה שוטרים במדים ובלשים, רועיונות, גנבים ואגסים. במהירות של חוקר מנוסה הוציא השופט, לשעבר קצין-משטרה גבוה, צווי-מצער ושיחורוים בערכות.

במרכז הערכוביה עמדו שני גברים צעירים, בחליפות כהות ועניבות שקטות, חיכו בסבלנות לת. רם. יתור עמם חיכו עשרות עתונאים וסקרנים, שבאו במיוחד למאורע זה. כי שני האנשים שעמדו בין תריסר השוטרים המתרוצצים לא היו נאשמים רגילים, על-פי סעיף פלילי שיגרתי. הם עמדו במרכז סערה ציבורית שהרעיש את הארץ השוע עד כדי שיכחת כל נושא אחר.

אורי אבנרי, 34, ושלום כהן, 31, העורך הראשי וראש-המערכת של העולם הזה, הוכאו בפני השופט ונאשמו שבשני גליונות העולם הזה (1052 ו-1053), ובשתי מסיבות-עתונאים, האשימו את הש. ב. בחטיבת אלי תבור, ובצורה זו פירסמו ידיעה העלולה לגרום פחד או בהלה לציבור, או להפריע את שלום הציבור, ביוזעם שהידיעה היא שקר. העונש על עוון זה, לפי סעיף 62 של פקודת החוק הפלילי: שלוש שנות מאסר.

בצורה זו הגיעה לשיאה פרשה שגרמה השבוע לויכוחים סוערים בכל בית, חברה ופנישה. לפי כל הדימוים, היתה עלולה להתגלות נקודת-מיסנה בתולדות המשטר הקיים בישראל.

★ ★ ★

צד שלישי מפתורי

עונוע לפנינו היה פרוש ערפל סמיך מעל לפרשת חטיפתו של אלי תבור. לא רק בסא-ני-התעמולה השכירים של המסדות המעוניינים, אלא גם אנרחים שטוטים, העלו עשרות סברות שונות וסותרות על הפרשה המוזרה. רבבות המלים שנשפכו בכתב ובעל-פה, חלקן בזווך וחלקן בתוס'לב, גרמו למבוכה כמעט מוחלטת בלב האדם הפשוט, בעל הרצון הטוב, שרצה להסיק לעצמו מסקנה עצמאית, לפי שכלו הישר.

גירסות אלה כללו כמעט את כל האפשרויות והאייאשרויות. העיקריות שבהן:

- ההאשמה שהושמעה על-ידי העולם הזה, כי אלי תבור נחטף בידי אחת משלוחות מנגנון-החושך, כדי לחסות ממנו פרטים על מק רות-האינפורמציה של העתון בחוגי הממשלה, המפלגה השלטת והצבא, להתחילו על הצהרה כוזבת כי פגישות מסוימות של אורי אבנרי, בהן השתתף תבור לבדו מכל חברי המערכת, נועדו לייסד מחתרת להפלתו בכוח של השלטון הקיים.
- הגירסה שהופצה בחציפה על-ידי המשטרה, כי החטיפה בווימה על-ידי אלי תבור /או עורכי העולם הזה לצורכי פרסומת.
- גירסות שונות כי החטיפה בוצעה על-ידי אנשים שהיתה להם סינה פרטית נגד תבור, או על-ידי חג העולם התחתון שרצה להתנקם בו על כתבה שפירסם.
- הגירסה שהופצה על-ידי אחד הדוברים של מנגנון-החושך, כי החטיפה בוצעה על-ידי מחתרת, שאינה קשורה לא בהעולם הזה ולא בש.ב., מתוך כוונה תחילה להטיל חשד על הש.ב. ולערער את אמון הציבור אליו.
- לכל אחת מן הגירסות האלה היה מחנה גדול של תמיכים, שהגנו על דעתם בשצף קצף, בשביל אלה שניצבו מאחורי החטיפה, או שהיו מקורבים לחוטפים, היה זה מצב גוח ביותר. אילו שתקו באותו רגע ונתנו לויכוח לגזע באופן ט-עי, היו יוצאים מן הסתם נקיים. כמו לגבי פרשות קדמות — כגון רצח קסטנר ופרשת הקצין זאב שטיינברג — היה בלבול-היוצרות בציבור מגן על יוזמי הפשע מפני זעם העם.

בבהלה היסטורית נעצרו השבוע אורי אבנרי ושלום כהן, בנסיון להציגם בדמות

אורי ברי העולם

הצלול לא נשארו אלא שתי גירסות בלבד, אשר יכול היה להימצא להן ביסוס הגיוני, החשדות החמורים שהעלה העולם הזה נגד מנגנון-החושך התבססו על סידרה ארוכה של ידיעות ומסקנות הגיוניות, שבהלכן איאפשר עדין לפרסמן ברבים, ואשר יתבררו רק כאשר תגיע הפרשה בפני השופטים. אולם עתה סיפק פירסום מנגנון-החושך דרך חדשה כדי להגיע אל אותה מסקנה.

כי אחת מן השתיים:

- או שגירסת מנגנון-החושך צדקה, ואו בוצעה החטיפה על-ידי המשולש תמיר-אבנרי-שטיינברג מתוך כוונות פוליטיות מרחיק תילכת, כחלק ממוימה כללית להטיל בכוח את השלטון הקיים.

- או שמנגנון החושך שיקר בגירסה זו — ואז אין שום מנוס מן המסקנה ששיקר גם בשאר סענותיו, ושיש לתת אימון מלא ובלתי-מסויג בגילויי העולם הזה. כי אין להעלות על הדעת שמנגנון כזה יסיך שקי רים הנוגעים לדיני-דפוס, ובכללם האשמות ברצח, לשם מטרה צודית ולתי-חשובה. המטרה היחידה של עלילה כזאת — אם הרי תה כוזבת — יכולה להיות רק לחפות על פשע מתועב, שבוצע בידי המנגנון עצמו. עתה היו החזיתות ברורות. זו מול זו עמדו שתי הטענות. נמלה הטענה המג חכת כי תבור ביים את חטיפת עצמו, בידיעת משפחתו, כמעשה קונדס או שויוץ. נמלה הטענה, המגוחכת לא פחות, כי עורכי העולם הזה, אנשים בעלי נסיון ציבורי רחב, התגרו ביוזעין במנגנון האדיר ביותר במדינה, בעל כוח כמעט בלתי-מגובל, כדי למכר כמה מאות גליונות נוספים של עתונס. זו מול זו עמדו עתה שתי האפשרויות היחידות:

- חטיפה פושעת בוצעה על-ידי מנגנון אשר יש לו קיר-ה זה או אחרת לצמרת השלטון, כדי להנחית מכת-מוח על האנשים היחידים במדינה שהוא חושש מפניה. ב' מקרה זה לא חשוב איוה שיין בדיוק ביצע את הפשע בפועל, ואם היתה זאת שלוחת רשמית או בלתי-רשמית של שיין זה או אחר.
- לא היתה כלל חטיפה, אלא זוהי אגדה זדונית, שהוסרחה על-יפי תוכנית שטנית של תמיר, בהשתתפות עורכי העולם הזה, לה' שלת השלטון. אחרי שהפיץ בטאן מנגנון

ראש מערכת העולם הזה שלום כהן, והעורך הראשי אורי אבנרי, עוקבים אחר הדיון המשפטי, שנערך בבית משפט השלום בתל-אביב, ואשר בו דחה השופט זוהר את דרישת המשטרה לעצור את השניים.

★ ★ ★

מזימה להפיד את השלטון

לפתע התרומם הערפל. לא גרמה לכך פעולה גאנית מצד העולם הזה, הניפק האנשים שסילקו בהיסח-הדעת, ושלא ב' כחה, את מסך-העשן שהגן עליהם, היו דחקא אנשי מנגנון-החושך.

מזה שנה וחצי מפרסם המנגנון שבועון כושל, בעל תפוצה זעירה, בו השקיע כבר למעלה מ-400 אלף ליר ת, ואותו הוא מ' חלק חינוס לגופים שונים. מטרת הפירסום היא להפיץ עלילות על אותם הוויגים ו' האנשים שהעזו להתגרות במנגנון במלחמתם למען האמת. אחרי נסיון קצר להסתיר את זהותו האמיתי, נאלץ פירסום זה לחתר על ההכחאה. הוא הפך, בעיני הציבור, לדוברו הגלי והרשמי של מנגנון החושך על שו' חותיו השונות, ואף לדובר צמרת המשטרה וקבוצת המנהלים של חצר ביג'.

השבוע עשה בטאון זה שרות גדול ל' לוחמי-האמת. הוא פירסם בהרחבה את גיר-סתו הרשמית של מנגנון החושך על חטיפת אלי תבור. הגירסה: חטיפת אלי תבור בווי מה, בידיעת תבור עצמו, על-ידי עורכי-הדיון שמואל תמיר, עורך העולם הזה אורי אבנרי, וחוקרי-הבולשת הנודע זאב שטיינברג. כחלק מתוכנית גאונית לטשטש את עקבות רצח קסטנר, בו, כך נרמז, היה להם חלק ממשי. ברצע והתפרסמה גירסה זו, התרומם הערפל והתבהרו החזיתות. כל האפשרויות כאילו החטיפה בוצעה על-ידי גורם שלישי מסתורי נעלמו בהכרח. באור הצגון של ההגיון